

борба — мнозина се мамятъ — това е единъ законъ, необходимъ за развитието на човѣшката душа. И той се обуславя отъ слѣднїя фактъ: ако вземете двама неприятели, които кръвно се мразятъ, и ги турите на една грена или дъска, подъ която има пропастъ, единътъ е на едина край, другиятъ — на другия край, и двамата сѫ поставени надъ една опасностъ, — какво трѣбва да направятъ? Ще напуснатъ всѣки споръ. Тъ не бива да се приближатъ. Трѣбва да пазятъ равновѣсие. Ако плѣтъта се противи на Духа, има си причини; и, ако Духътъ се противи на плѣтъта, пакъ си има причини. Защото, ако тъ нарушатъ равновѣсиято, и двамата губятъ. Съвременниятъ хора цитиратъ стиха: „Трѣбва да унищожимъ плѣтъта, защото тя се противопоставя на Духа.“ Не, не трѣбва да унищожите плѣтъта или пѣкъ да прѣмакнете Духа, защото Духътъ и плѣтъта сѫ два елемента въ божествения свѣтъ, необходими за развитието на човѣшката душа и на човѣшкия умъ. Тукъ нѣма вѫтрѣшенъ антагонизъмъ и вѫтрѣшенъ споръ. Спорътъ е само за условията, при които се намиратъ Духътъ и плѣтъта. Сега ясно ли е това? Нѣщата трѣбва да станатъ много ясни въ вашия умъ, за да нѣма споръ. Сега да ви обясня другъ единъ законъ. Старитѣ алхимици сѫ взимали земята, водата, въздуха и огъня като четири основни елемента, а съвременниятъ химици иматъ за основни: вѫглерода, водорода, азота и кислорода. Тъй, тия елементи сѫ като основни, водородътъ — като единъ отъ най-леките. Сега тия четири елемента играятъ важна роля въ човѣшкия животъ. Кислородътъ и азотътъ сѫ смѣсени и тъй образуватъ въздуха, не сѫ съединени, а само смѣсени. Докато сѫ смѣсени, нашето развитие върви правилно, но въ деня, когато се съединятъ, образува се една отрова. Казва нѣкой: „Ние не сме пратени на земята да образуваме съединения, а само да бѫдемъ смѣсени“. Казвате: „Ще образуваме братство чрѣзъ съединение.“ Казвамъ: вие не може да се съедините, за да образувате братство, за-